

TOSCANA 2022

1. SPF samlade ihop sjuttioåtta gubbar och tanter,
från församlingens alla håll och kanter,
vi kom från Limmared, Ambjörnarp och Tranemo,
från Sjötofta och ända från Mossebo,
bussarna tog oss till Landvetters flyg,
framför oss låg nu en resdag rätt dryg,
till Frankfurts enorma flygplats blev vi sena,
men Hasse stod pall och lät oss gena,
för nästa flygplan stod där strax intill,
så omlastningen flöt på med preussisk drill,
men i Bologna fylldes vi av rättmätig harm,
för plötsligt slog allas mobiler alarm,
din väska hann vi inte på planet få med,
nej, den omlastningen gick alldeles på sned,
jag trodde att Klagomuren bara i Jerusalem låg,
men i Bologna fanns en, där satt en stackars påg,
stressad till max tog han bara tio taggar i taget,
så avresan till Montecatini blev i senaste laget,
dock fick vi äta middag när vi kom till vårt hotell,
så det blev ändå bra till sist i denna sena kväll.
2. Nästa dag fick vi gå omkring i skitiga strumpor,
och gamla använda kalsonger på våra rumpor,
så till staden Pisa vi for i Rolfs stora buss,
och till centrum fick vi på ett minitåg skjuts,
hur mycket kan ett torn luta utan att falla,
ja, den frågan ställde vi oss nog alla,
tvåhundrafemtiofyra vindlande steg upp jag tågade
det var visst bara Arne W och jag som vågade.

Som företag kan man nyttja lokala kändisars namn, med Leonardo da Vinci är vinförsäljningen i hamn, men på hotellet intas Aperol, särskilt av damer vissa, hur många som dracks under veckan kan vi bara gissa, alla väskor har nu kommit utom för stackars Christina, varför ska stora stygga Lufthansa just henne pina ?

3. På lördagen tog vi oss till Florens med ett tåg, där mötte guiden Sara, lätt klädd och glad ihåg, men snart så öste regnet ner, och stackars lilla tös, det regnade och blåste, och himmel som hon frös, men Ponte Vecchio, Uffizierna och Rådhuset fick vi se, och den enorma domkyrkan, som låg där strax brevé, fyrahundra fjorton steg det var till Campanilens topp, men tror du ej att Arne W, han klättra också opp, sen en löprunda där hemma, till bergbanan och ned, vi fann ju ingen annan motionär som ville följa med, på kvällen blev det spel, Backgammon och Sequence, jag undrade efteråt, det där att förlora, hur det känns.

4. Sen var det fridag för grupp 1, de flesta tänkte slappa, gå på stan, åka bergbanan och sitta hemma och zappa, men det var inte våra planer, vi var åtta i en grupp, som ville se på fotboll, så vi klev åter på tåget upp, vi gick genom hela stan men ingen restaurang dög, vi vandrade och letade och magen sög och sög, att hitta en krog i Florens, hur svårt kan det vara, men vi fann en till sist och åt snitzel och Carbonara. In på Stadion, Fiorentina – Verona, vi vann med 2 – 0, dom där Veronapojkarna, dom kan ju inte spela boll, nej pojkar från Verona ska bara stå under en balkong,

och sjunga för sin Julia en smäktande kärlekssång, och Arne och Margareta ville inte heller sitta still, tror ni inte att i Florens besteg Arne två torn till, mer Backgammon, vår ordförande vi lärde upp, han slog läromästaren och blev stolt som en tupp.

5. Nästa morgon steg alla in i bussarna för att fara, mot kusten för att bese marmorbroten i Carrara, först till stan och Michelangelos övernattningshus, som vi stod där hördes plötsligt i gruppen ett sus, vi läste på skylten om skulptören och i det samma, sågs i fönstret en åldrig kvinna, var det hans mamma, men kafferasten då, den bara försvann, puts väck, vi fick nöja oss med krogen som serverade späck, och pajer och ost och bröd och mängder av vin, se´n tyckte alla återigen att dagen var väldigt fin, Eva talte om gården i Holsjunga med hästar och kor, precis samma gård som Fredrik i Skäremo nu bebor. Sedan en häftig jeeptur upp i bergen tyckte väl alla, utom Irene, nej på hennes rygg löpte kårar kalla, hon borde betänkt vad hennes mamma en gång sa, när hon avråddes att flyga : ”en sa la nå´n dö´ ha”, det var roligt att se hur marmorn bröts i Carrara, jag tänkte köpa ett block, men det fick vara.

6. På tisdagen blev det ännu ett vingårdsbesök, då skulle alla tillverka pasta, vilket stök, Siv var bäst, hennes pasta såg så proffsig ut, har hon kanske fuskat, har hon tränat förut, se´n blev det ett väldigt mat- och vinkalas, tre vita viner och tre röda måste i rätt ordning tas,

och sedan skulle grappan dessertostarna skölja ner,
tur att vårt bord hade Kjell som garvad sommelier.
Bussarna fylldes så småningom av en upprymd skara,
för att till gamla muromgärdade staden Lucca fara,
där smet Ingvar från ännu en entusiastisk guide,
och gjorde till fina Pucchinimuseet en egen rajd,
på kvällen gick vi med Irina till ett annat hotell,
och fick uppleva en riktigt maffig operakväll,
La donna e mobile, Nessun dorma och O sole mio,
framfördes av sopran och tenor "con molto brio".

7. Sista dagens utflykt gick till de många tornens stad,
för i San Gimignano låg höga torn i rad efter rad,
Åsgerd och jag besteg det högsta tornets topp,
men tror ni inte att Arne, den jäkeln, också klev opp,
så hela resan är fördärvad, ja, jag blev jättesne',
för Arne vann tornkampen med fem mot tre,
sen åt vi lunch och för toan jag lämnade vårt bord,
i kön stod en man iförd t-shirt med tänkvärda ord,
jag kände att den tröjan är något jag behöver,
jag erbjöd honom 30 Euro, 50, ja alla mina klöver,
han gav sig inte, nej mina böner hjälpte ingenting,
texten löd : "I do'nt need Google, my wife knows everything".
Sist for vi till Volterra som är världsbäst på alabaster,
ännu en informativ guidning, det är tur att vi får raster,
så vi kunde hitta ett fik med Toscanas berömda glass,
den åt Adolfsson, Bergman, Hansson, Willhammar i stora lass,
och tänk så mycket pizza och pasta och lasagne vi fått,
och panini och bruschetta och crostini och annat gott,
så bussen hem, jogging och middag på vårt hotell,
lite mera backgammon blev det denna sista kväll,

och jag tänkte att :”Äh vad spelar 5 Euro för roll”,
så jag gick till baren och beställde en sista Aperol.

8. Hemresan gick med buss och flyg och flyg och buss,
och till Sjötofta fick vi av Rolf och Inger skjuts,
till sist vill vi hurra och jubla tills vi blir hesa,
för alla som varit med och förgyllt denna resa,
men allra mest måste vi tacka Hasse, vår klippa,
att du blir chef även på nästa resa, det är lätt att tippa.